

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 21C/159/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112227775
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112227775.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľa: S. A., J. XX.XX.XXXX, G. A. E. XXX,XXX XX A. E. v zastúpení Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice proti odporcovi: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 o vydanie bezdôvodného obohatenie takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV dňa 10.08.2012 domáhal voči odporcovi zaplata sumy vo výške 395,69 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. 7520221 uzavretej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 07.01.2008 odporca poskytol navrhovateľovi finančné prostriedky vo výške 331,94 eur. Z dôvodu, že v zmluve o úvere absentovali podstatné obligatórne náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 331,94 eur a to bez úrokov a poplatkov keď podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ uvedením do omylu zo strany odporcu a to predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úroku a poplatku, uhradil na účet odporcu sumu vo výške 727,63 eur teda o 395,69 eur viac ako mal odporca nárok. V rozsahu sumy 395,69 eur došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Odporca napriek výzve navrhovateľa dlžnú sumu nevrátil a z toho dôvodu si navrhovateľ uplatnil i úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 395,69 eur odo dňa 25.07.2012 do zaplata.

Okresný súd Bratislava IV. dňa 28.08.2012 postúpil vec na Okresný súd Bratislava I. z dôvodu miestnej príslušnosti keď odporca má sídlo v obvode Okresného súdu Bratislava I. Okresný súd Bratislava IV. skúmal miestnu príslušnosť z dôvodu, že navrhovateľ vystupuje na Okresnom súde Bratislava IV. v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a navrhol návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť.

Odporca uviedol, že vo vzťahu posúdenia či navrhovateľ má alebo nemá nárok na plnenie v časti poplatku zo zmluvy je tu prekážka veci už rozhodnutej. Navrhovateľ bol v konaní o plnenie zo zmluvy o úvere zaviazaný právoplatným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 15362/09 zo dňa 08.04.2010. Rozhodcovský súd v právoplatnom rozsudku uznal nárok odporcu a navrhovateľa zaviazal na plnenie. Odporca tiež uviedol, že navrhovateľ podal na

Okresnom súde Bratislava IV. návrh na zrušenie predmetného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu a konanie je vedené pod sp. zn. 5C/75/2010, ale doposiaľ o jeho zrušení nebolo rozhodnuté.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia odporca uviedol, že nie je bezdôvodným obohatím to, na čo bol navrhovateľ zaviazaný právoplatným rozsudkom. Prijatím plnenia v zmysle rozsudku rozhodcovského súdu nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka.

V súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru odporca uviedol, že nesúhlasí s tvrdením navrhovateľa, že poplatok za poskytnutie úveru je neprimeraný, bolo na dobrovoľnom rozhodnutí navrhovateľa či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie. Výška poplatku bola v úverovej zmluve dostatočne a jasne uvedená a navrhovateľ mal vedomosť aká je cena úveru. Predmetný poplatok nie je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

Odporca zároveň vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Poukázal na skutočnosť, že pokiaľ je navrhovateľ presvedčený, že zmluva o úvere mala byť bezúročná a bez poplatkov pre neuvedenie údajov o RPMN tak sa o vzniku bezdôvodného obohatenia musel dozvedieť už v čase podpisu zmluvy o úvere, nakoľko výška poplatku bola navrhovateľovi známa už v čase podpísania zmluvy o úvere a tiež mu bol známy fakt, že zmluva o úvere neobsahuje údaje o RPMN. Odporca poukázal na § 2 zákona č. 1/1993 Z.z. a na skutočnosť, že platí nevyvrátiteľná domnienka, že ak je navrhovateľ presvedčený, že zmluva o úvere mala obsahovať údaje o RPMN a z toho dôvodu bola bezúročná a bez poplatkov, tak o bezdôvodnom obohatení sa navrhovateľ dozvedel už v čase plnenia príslušného poplatku za poskytnutie úveru. Navrhovateľovi uplynula subjektívna dvojročná premlčacia doba, nakoľko poslednú splátku navrhovateľ uhradil dňa 13.07.2009 a návrh podal dňa 10.08.2012.

Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol vo veci v neprítomnosti účastníkov konania, keď účastníci konania sa na nariadené pojednávanie vo veci neustanovili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané. Navrhovateľ svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, pojednávanie však odročiť nežiadal a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti, odporca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil a o odročení pojednávania nepožiadaval. Po skončení pojednávania vo veci samej bolo súdu predložené ospravedlnenie neúčasti odporcu na pojednávaní konanom dňa 26.11.2015, z ktorého vyplynulo, že odporca súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

Podľa názoru súdu v danom prípade súd neodňal účastníkom konania možnosť konať pred súdom, pretože odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné považovať taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov (napríklad právo zúčastniť sa na pojednávaní, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, navrhovať súdu ďalší procesný postup a pod.). K odňatiu možnosti konať pred súdom dôjde len vtedy, ak pochybenie nastalo výlučne na strane súdu a účastník bol pripravený prijímať rozhodnutia súdu, bol pripravený rešpektovať pokyny súdu. V prípade, že účastník sám svojím konaním, o čo ide v prejednávaní veci, znemožní súdu možnosť a zároveň aj zákonnú povinnosť postupovať podľa Občianskeho súdneho poriadku, nemožno hovoriť o pochybení súdu, o odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (3Cdo 72/2004, 5Cdo 88/2004, 2Cdo 110/2004, 3Cdo 181/2008, 6Cdo 70/2010).

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi - obsah spisu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 5C 75/2012 - návrh navrhovateľa na zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava zo dňa 8.4.2010 sp. zn. SR 15362/09 doručený Okresnému súdu Bratislava IV dňa 06.05.2010, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 5C 75/2010-63 zo dňa 25.04.2012, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/66/2013-108 zo dňa 04.03.2014, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 5C 75/2010-152 zo dňa 22. 04.2015, výzva navrhovateľa na úhradu dlžnej sumy zo dňa 19.07.2012, písomné vyjadrenia účastníkov konania a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ ako dlžník uzavrel s odporcom ako veriteľom dňa 07.01.2008 spotrebiteľskú Zmluvu o úvere č. 7520221. Na základe zmluvy, predmetom, ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 10.000,- SK (331,94 eur) odporcom navrhovateľovi. Navrhovateľ ako dlžník sa zaviazal vrátiť odporcovi ako veriteľovi poskytnutú sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 9.680,- Sk (321,32 eur) teda celkovo sumu 19.680,- Sk (653,26 eur) v 12 mesačných splátkach po 1.640,- Sk (54,44 eur) odo dňa 14.02.2008. Navrhovateľ celkovo zaplatil odporcovi sumu vo výške 727,63 eur (21.920,58 Sk).

Odporca ako veriteľ sa návrhom doručeným Stálemu rozhodcovskému súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. dňa 05.08.2009 domáhal voči navrhovateľovi ako dlžníkovi zaplattenia sumy vo výške 322,18 eur s príslušenstvom z titulu Zmluvy o úvere č. 7520221 uzatvorenej dňa 07.01.2008 keď podľa odporcu si dlžník (navrhovateľ) nesplnil svoje záväzky vyplývajúce mu z uzavretej úverovej zmluvy riadne a včas.

Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 15362/09 zo dňa 08.04.2010 bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť odporcovi sumu 322,18 eur a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 127,16 eur.

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Bratislava IV dňa 06.05.2010 domáhal voči odporcovi zrušenia rozhodcovského rozsudku spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. vydaného dňa 08.04.2010 pod sp. zn. SR 15362/09 z dôvodu, ktorý je uvedený v § 40 ods. 1 písm. j) zákona č. 244/2002 Z.z. podľa ktorého ak pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou domáhať jeho zrušenia. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že odporcovi na základe Zmluvy o úvere predmetom, ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 331,94 eur zaplatil sumu 727,63 eur a odporca sa i napriek tomu domáhal voči navrhovateľovi v rozhodcovskom konaní zaplattenia sumy 322,18 eur a náhrady trov konania. Navrhovateľ ďalej návrh odôvodnil tým, že zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pri ktorej musia byť dodržané kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka inak sú takéto dojednania neplatná pričom Rozhodcovský súd tieto námietky navrhovateľa nezohľadnil. Uviedol, že rozhodcovský súd postupoval v rozpore s požiadavkou ochrany spotrebiteľa, keď úverová zmluva neobsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a preto sa mal predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov a tiež uviedol, že rozhodcovská doložka je neplatná z dôvodu, že je obsiahnutá v dokumente vo všeobecných podmienkach, ktorý nie je navrhovateľom podpísaný.

Okresný súd Bratislava IV. uznesením č.k. 5C/75/2010 - 27 zo dňa 20.06.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.08.2011 vyhovel žiadosti navrhovateľa a odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodcovského rozsudku.

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom č.k. 5C 75/2010-63 zo dňa 25.04.2012 rozhodol tak, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, vedeného pod sp. zn. SR 1536/09 zo dňa 08.04.2010 zrušil a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia navrhovateľa.

Z odôvodnenia rozsudku č.k. 5C 75/2010-63 zo dňa 25.04.2012 vyplýva, že súd na základe zisteného skutkového stavu mal za preukázané, že Zmluva o úvere č. 7520221 na základe, ktorej odporca ako veriteľ poskytol navrhovateľovi úver vo výške 331,94 eur, ktorý sa navrhovateľ zaviazal vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 321,32 eur t.j. spolu vrátiť čiastku 653,26 eur v 12 splátkach po 54,44 eur je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka. Nakoľko zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôže odchyliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa (§54 ods. 1 Občianskeho zákonníka) je zrejmé, že Stály rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa napr. tým, že dodávateľovi prisúdil zvyšnú časť z dlžnej sumy 1.176,97 eur po zaplattení 727,63 eur teda sumu 322,18 eur, ktorej bol v prvom rade zahrnutý poplatok za poskytnutý úver vo výške 95% z poskytnutého úveru (poplatok vo výške 321,32 eur zahŕňajúci paušálne poplatky a všetky výdavky a náklady na uzatvorenie zmluvy a administratívu s tým spojenú) a v druhom rade neprimerané úroky z omeškania. Takáto odplata je jednoznačne neprimeraná a jej zmluvné dojednanie zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd ďalej uviedol, že dospel k záveru, že boli splnené podmienky na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj podľa § 40 ods. 1 písmeno c) Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní pre neplatnosť rozhodcovskej doložky. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že bola navrhovateľovi ako spotrebiteľovi odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Rozsudok č.k. 5C 75/2010-63 zo dňa 25.04.2012 nadobudol právoplatnosť dňa 04.06.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/66/2013-102 zo dňa 04.03.2014.

Okresný súd Bratislava IV. v zmysle § 43 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní po právoplatnom zrušení rozhodcovského rozsudku v konaní o návrhu veriteľa spoločnosti POHOTOVOSTĚ , s.r.o. podanom pôvodne na rozhodcovskom súde pokračoval a po vykonanom dokazovaní v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ s.r.o. proti odporcovi S.Á. A. o zaplattenie

322,18 eur s príslušenstvom vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 5C/75/2010-152 zo dňa 22. apríla 2015 tak, že návrh navrhovateľa zamietol.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovateľ spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. sa návrhom domáhal voči odporcovi S. A. zaplata sumy 322,18 eur s odôvodnením, že na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere č. 7520221 ako veriteľ poskytol odporcovi ako dlžníkovi úver vo výške 331,94 eur (10.000,- Sk), ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 321,32 eur (9.680,- Sk) zahŕňajúci paušálne poplatky a všetky výdavky a náklady na uzatvorenie zmluvy a administratívu s tým spojenú t.j. vrátiť čiastku 653,26 eur (19.680,- Sk), v 12 splátkach po 54,44 eur počnúc dňom 11.02.2008. Dlžník porušil podmienky Zmluvy o úvere, neuhradil riadne a včas dve po sebe idúce splátky, čím sa stal dlh splatným dňa 16.03.2008. Veriteľ túto skutočnosť oznámil dlžníkovi listom z 17.03.2008. Pri splatnom dlhu sa odporca zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania čo za obdobie od 16.03.2008 do 12.05.2009 predstavovalo sumu 388,56 eur. Dlžník ku dňu podania návrhu na začatie rozhodcovského konania uhradil 727,63 eur, pričom bol povinný uhradiť vzhľadom na porušenie podmienok zmluvy o úvere celkom 1.049,81 eur.

Súd návrh ako plne nedôvodný zamietol z dôvodu, že mal za preukázané, že dlžník splatil veriteľovi dlžnú istinu v celom rozsahu a nárok navrhovateľa teda považoval za neopodstatnený. Uvedol, že zmluva neobsahovala údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe, termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Súd považoval spotrebiteľský úver v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že súd mal úver poskytnutý dlžníkovi za bezúročný a bez poplatkov, dlžník zaplatil veriteľovi o 395,69 eur viac ako bola poskytnutá istina úveru.

Okresný súd Bratislava IV. ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že dojednanie o zaplatení poplatku vo výške viac ako 95% istiny za poskytnutie úveru považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka a preto ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie. Predmetná úverová zmluva obsahovala aj ďalšie ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa keď zmluvné podmienky nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a neboli individuálne dojednané. Za ustanovenia, ktoré sú v rozpore so zákonom súd považoval aj dojednanie o úrokoch z omeškania vo výške 0,25% z dlžnej sumy za každý i začatý deň omeškania, ktorý predstavuje 91,25% ročne.

Rozsudok č.k. 5C 75/2010-152 zo dňa 22.apríla 2015 nadobudol právoplatnosť dňa 20.06.2015.

Navrhovateľ v priebehu konania písomne uviedol, že je dostatočne preukázané, že na strane odporcu došlo na úkor navrhovateľa k bezdôvodnému obohateniu. K vznesenej námietke premlčania navrhovateľ uviedol, že k premlčaniu práva na vydanie bezdôvodného obohatenia nedošlo z dôvodu, že ide o úmyselné obohatenie, čo je odôvodnené tým, že odporca v rámci svojho predmetu činnosti už dlhú dobu poskytuje úvery z vlastných zdrojov a vzhľadom na túto skutočnosť je povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou a to pri dodržaní všeobecných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Odporca však napriek tomu pri výkone svojej podnikateľskej činnosti využíva pochybné praktiky ako napr. zmluvy plné neprijateľných obchodných podmienok, ktorých snahou je obchádzanie zákona a získanie čo najväčšieho finančného prospechu od ľudí s najnižšími príjmami, absencia podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve atď, o čom svedčí i množstvo súdnych sporov, ktorých je odporca účastníkom. Dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov teda možno hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

Vo vzťahu k plynutiu subjektívnej premlčacej doby navrhovateľ uviedol, že o bezdôvodnom obohatení odporcu sa dozvedel až dňom udelenia plnomocenstva právnomu zástupcovi a to od svojho právneho zástupcu. K začatiu plynutia subjektívnej premlčacej doby teda došlo až týmto momentom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.10.2008 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.03.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy v znení účinnom do 31.03.2008 pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť v dôsledku premlčania uplatneného nároku.

Predpokladom vzniku zodpovednosti z bezdôvodného obohatenia podľa citovaného zákonného ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je, aby k obohateniu došlo a aby obohatenie bolo bezdôvodné.

Navrhovateľ sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré mal získať odporca plnením bez právneho dôvodu, keď od navrhovateľa prijal sumu 395,69 eur.

Súd mal v konaní za preukázané, že na strane odporcu došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľa, keď v konaní bolo jednoznačne preukázané, že navrhovateľ ako dlžník uzavrel s odporcom ako veriteľom Zmluvu o úvere č. 7520221, na základe, ktorej odporca ako veriteľ poskytol navrhovateľovi ako dlžníkovi úver vo výške 331,94 eur (10.000,- Sk). Navrhovateľ sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 321,32 eur (9.680,- Sk) zahŕňajúci paušálne poplatky a všetky výdavky a náklady na uzatvorenie zmluvy a administratívu s tým spojenú t.j. vrátiť čiastku 653,26 eur (19.680,- Sk) a to v 12 splátkach po 54,44 eur počnúc dňom 11.02.2008.

Navrhovateľ na základe Zmluvy o úvere uhradil odporcovi celkovo sumu vo výške 727,63 eur. Táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná.

Odporcom poskytnutý spotrebiteľský úver navrhovateľovi bol však v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov, tak ako už vo veci rozhodol Okresný súd Bratislava IV., keď zmluva neobsahovala údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani údaj o ročnej úrokovej sadzbe, termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov, ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Navrhovateľ bol teda povinný uhradiť odporcovi len sumu istiny úveru t.j. sumu vo výške 331,94 eur. Za stavu keď navrhovateľ odporcovi uhradil spolu sumu 727,63 eur mal súd za to, že zaplatil odporcovi o 395,69 eur viac ako bola poskytnutá istina úveru (727,63 eur - 331,94 eur) a teda na strane odporcu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré získal na úkor navrhovateľa plnením bez právneho dôvodu.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania.

Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva a súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. Zásada hospodárnosti konania vedie k tomu, že súd prednostne posudzuje v konaní vznesenú námietku premlčania bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky škody a podobne.

Súd v prejednávanej veci posudzoval premlčanie nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, kedy se oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň keď sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil teda okamih kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jeho rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady. Podstatná a rozhodujúca okolnosť je teda kedy sa oprávnený subjekt pri náležitej starostlivosti musel alebo mohol dozvedieť, že na jeho úkor došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia.

Navrhovateľ uhradil na účet odporcu sumu spolu vo výške 727,63 eur a podľa rozhodcovského rozsudku túto sumu uhradil do 05.08.2009 t.j. do vyhotovenia návrhu na začatie rozhodcovského konania. Z prehľadu úhrad platieb navrhovateľa vyplýva, že navrhovateľ odporcovi sumu spolu vo výške 727,63 eur zaplatil v období od 11.04.2008 do 13.07.2009. Navrhovateľ dňa 06.05.2010 podal na Okresný súd Bratislava IV. návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku s uvedením, že odporcovi ako veriteľovi mal byť vrátený len poskytnutý úver vo výške 331,94 eur (10.000,- SK) teda suma bez zvýšenia o akékoľvek poplatky a sám v návrhu uviedol, že i napriek tomu veriteľovi - odporcovi zaplatil sumu 727,63 eur, čím došlo u odporcu k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 395,69 eur. Ďalej uviedol, že sám túto sumu namietal na započítanie voči pohľadávke veriteľa a uviedol, že rozhodcovský súd túto námietku ignoroval. Je teda zrejmé, že navrhovateľ minimálne už dňa 06.05.2010 vedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, vedel v akej výške a kto sa na jeho úkor obohatil. Dňa 06.05.2010 teda navrhovateľ mal jednoznačne vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne obohatil ako aj o výške bezdôvodného obohatenia. Návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia navrhovateľ podal na Okresnom súde Bratislava IV. však až dňa 10.08.2012, teda v čase po uplynutí subjektívnej premlčacej lehote 2 roky. Subjektívna premlčacia lehota navrhovateľovi uplynula 06.05.2012 (6.05.2010 + 2 roky).

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Navrhovateľ vo svojom návrhu bol povinný v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoľáva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Súd teda vec prejednal v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľom v návrhu a v jeho doplnení, ktorými odôvodňoval svoj žalobný návrh.

Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním považoval súd za dostatočné pre posúdenie rozhodujúcich skutočností vzťahujúcich sa k meritu, a preto uzavrel, že nebolo potrebné nariaďovať výnimočné ďalšie dokazovanie nad rozsah dôkaznej aktivity účastníkov konania (§ 120 ods. 1,4 Občianskeho súdneho poriadku).

Súd vzhľadom na uvedené vyhodnotil odporcom vznesenú námietku premlčania nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú a preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku teda podľa úspešnosti v konaní, ale úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca si náhradu trov konania výslovne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.